

Μία περιπέτεια στο δάσος

Ένα χριστουγεννιάτικο πρωί, μας ξύπνησε η μαμά και πήγαμε να δούμε από το παράθυρο το δάσος και τι να δούμε! Το δάσος χιονισμένο και χαρήκαμε πολύ, γιατί θα παίζαμε χιονοπόλεμο και θα στολίζαμε την άλλη μέρα το σπίτι. Την άλλη μέρα πήγαμε πάλι στο παράθυρο, αλλά δεν είδαμε το χιονισμένο τοπίο και είδαμε έναν άνθρωπο που κράταγε ένα παράξενο εργαλείο. Εμείς δεν καταλάβαμε τι ήταν αυτό.

Καθώς, στολίζαμε το δέντρο, εμείς η σκιουροοικογένεια ανακαλύψαμε πως τα μπισκότα που έφερε η γιαγιά εξαφανίστηκαν. Γυρίσαμε όλοι στον Φοίβο και εμείς ρωτάγαμε συνέχεια:

-Δεν το έκανα εγώ, είπε ο Φοίβος.

-Ποιος θα το έκανε, είπα εγώ.

-Φοίβο! εσύ το έκανες; είπε ο μπαμπάς.

-Καλά εγώ το έκανα, είπε ο Φοίβος.

-Μην το ξανακάνεις εντάξει; είπε η μαμά.

-Εντάξει, είπε ο Φοίβος.

-Μην τον παρεξηγάτε είναι και λίγο λιχούδης και χοντρούλης αλλά καταβάθος είναι πολύ καλός. Όταν τελειώσαμε το δέντρο να το στολίζουμε νιώσαμε ένα κρυό αεράκι στη γούνα μας. Ένας ξυλοκόπος έκοβε το δέντρο και το δέντρο έπεφτε σιγά σιγά χάμω στο χώμα!!!

Τότε αγχωθήκαμε πολύ και ξεκινήσαμε τρέχοντας να πάμε στη σπηλιά του λιονταριού του βασιλιά μας, γιατί θα ήμασταν ασφαλείς. Σε μια στιγμή είδαμε πως ο μπαμπάς έλειπε και αγχωθήκαμε. Τότε το λιοντάρι πήγε να δει πού ήταν ο μπαμπάς. Είδαμε το λιοντάρι να έρχεται πίσω κουβαλώντας στη ράχη του τον μπαμπά χτυπημένο και με σπασμένο το πόδι του και τον βοηθήσαμε. Του το τυλίξαμε με γάζα που είναι για έκτακτες ανάγκες. Μετά μας τα εξήγησε όλα και αποφασίσαμε να κάνουμε επανάσταση.

Φωνάξαμε όλα τα ζώα για συνέδριο για να αποφασίσουμε τι θα κάνουμε.

-Εγώ λέω να το πούμε στον δασοφύλακα Στέλιο που μας φροντίζει και μας αγαπά,είπε το λιοντάρι.

Τότε συμφωνήσαμε όλοι και ζητωκραυγάσαμε χαρούμενοι.

-Ησυχία,είπε το λιοντάρι θυμωμένο.

-Πρέπει να προλάβουμε πριν να τα κόψει όλα τα δέντρα ο ξυλοκόπος,είπε το λιοντάρι.

Ξεκινήσαμε τρέχοντας για να βρούμε τον δασοφύλακα όμως η μαμά μας έμεινε μαζί με τον μπαμπά για να τον βοηθήσει με τα τραύματά του. Επιτέλους, μετά από τόση κούραση και φόβο φτάσαμε στην καλύβα του δασοφύλακα μαζί με το λιοντάρι και του τα εξηγήσαμε όλα.

Τότε πήγαμε να δούμε τι θα γινόταν, καθώς θα πήγαινε ο δασοφύλακας να μιλήσει στον ξυλοκόπο. Τρόμαξα γιατί νόμιζα πως δεν θα φτάναμε έγκαιρα, αλλά τελικά φτάσαμε.

Φτάσαμε επιτέλους, ευτυχώς ήμασταν εκεί έγκαιρα.

-Ζωάκια μου ποιος είναι αυτός ο ξυλοκόπος; μας ρώτησε ο δασοφύλακας.

-Ο φαλακρός εκεί πέρα με το πράσινο εργαλείο, είπαμε μ' ένα στόμα όλοι μαζί.

-Εντάξει θα το κανονίσω, μην αγχώνεστε είπε με ένα αποφασιστικό ύφος ο δασοφύλακας.

-Γεια σου και καλή επιτυχία και με την νίκη, είπαμε όλοι ευτυχισμένοι.

-Ευχαριστώ, γεια σας μικρά μου ζωάκια,είπε ο δασοφύλακας.

Ξεκίνησε ο δασοφύλακας να πάει εκεί που ήταν ο ξυλοκόπος.

-Τι κάνεις εσύ εδώ; ρώτησε τον ξυλοκόπο ο δασοφύλακας.

-Κόβω ξύλα!!είπε ο ξυλοκόπος.

Ξέρεις πως πρέπει να παίρνεις άδεια; ρώτησε ο δασοφύλακας.

-Από πού να παίρνω άδεια και για ποιο πράγμα; ρώτησε ο ξυλοκόπος.

-Από το δασικό τμήμα Παπαδόπουλος, είπε ο δασοφύλακας.

-Καλά αλλά για ποιο λόγο; ρώτησε ξανά ο ξυλοκόπος.

-Α!Κατάλαβα δεν έχεις ιδέα για αυτό που κάνεις,είπε ξαφνιασμένος ο δασοφύλακας.

-Θα μου πεις επιτέλους γιατί να πάρω άδεια; ρώτησε θυμωμένος ο ξυλοκόπος.

-Καλά καλά ησύχασε θα σου πω, είπε ο δασοφύλακας.

-Άντε θα μου πεις; επέμενε ο ξυλοκόπος.

-Πρέπει να παίρνεις άδεια για να κόβεις δέντρα,είπε ο δασοφύλακας.

-Εεεε δεν το...δεν το ήθελα, συγγνώμη, είπε ο ξυλοκόπος κόκκινος σαν ντομάτα από την πολλή ντροπή που ένιωσε, γιατί δεν ήξερε ότι αυτό που έκανε ήταν παράνομο.

-Δεν πειράζει σε συγχωρούμε,είπε ο δασοφύλακας.

-Καλύτερα να βάλετε μία ταμπέλα που να γράφει:ΔΕΝ ΚΟΒΟΥΜΕ ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΙΑ,είπε ο ξυλοκόπος.

-Εντάξει γεια σου και καλό δρόμο,είπε ο δασοφύλακας.

-Ευχαριστώ γεια σου και πάλι,είπε ο ξυλοκόπος.

Ήμουν πολύ ευτυχισμένη που τα καταφέραμε, αλλά ήμουν και δυστυχισμένη που ο μπαμπάς μου χτύπησε το πόδι του.Πάντως είμαι πανευτυχής που έχουμε ένα σπίτι και ένα δέντρο για να το στολίσουμε. Επίσης, ο Φοίβος πάλι έφαγε τα μπισκότα. Τελικά, πάντα θα είμαστε ίδιοι και δεν πειράζει το σπίτι αν άλλαξε.

Ξένη Νυχίδου

Τάξη Ε΄